

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
36/21. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2021. március 9.

A C-392/19. sz. ügyben hozott ítélet
VG Bild-Kunst kontra Stiftung Preußischer Kulturbesitz

Amennyiben a szerzői jogok jogosultja korlátozó intézkedéseket fogadott el vagy kezdeményezett az áthivatkozással (framing) szemben, valamely műnek harmadik fél internetes oldalába e technika révén történő beágyazása az e mű új nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételének minősül

Következésképpen e nyilvánossághoz közvetítéshez a szerzői jogok jogosultjának engedélye szükséges

A Stiftung Preußischer Kulturbesitz (a továbbiakban: SPK) német alapítvány üzemelteti a Deutsche Digitale Bibliotheket, a német kulturális és tudományos intézményeket hálózatba szervező kulturális és tudományos digitális könyvtár. E könyvtár honlapja a részt vevő intézmények webportáljain tárolt digitalizált tartalmakra mutató linkeket tartalmaz. A Deutsche Digitale Bibliothek mint „digitális kirakat” maga csak miniatűröket (*thumbnails*) tárol, azaz a képeknek az eredeti méretüknél kisebb méretű változatait.

A VG Bild-Kunst, Németországban a vizuális művészetek területén működő szerzői jogi közös jogkezelő szervezet a katalógusában található művek miniatűrök formájában történő felhasználására vonatkozó felhasználási szerződésnek az SPK-val történő megkötését egy olyan rendelkezés beillesztésétől teszi függővé, amely szerint az SPK kötelezettséget vállal arra, hogy a szerződésben említett művek felhasználása során hatásos műszaki intézkedéseket hoz az e műveknek a Deutsche Digitale Bibliothek honlapján megjelenített miniatűrjeit érintő, harmadik személyek általi áthivatkozással (*framing*)¹ szemben.

Az SPK, mivel úgy ítélte meg, hogy egy ilyen szerződéses feltétel szerzői jogi szempontból nem észszerű, keresetet indított a német bíróságok előtt annak megállapítása céljából, hogy a VG Bild Kunst köteles megadni a szóban forgó engedélyt anélkül, hogy az utóbbi az áthivatkozás megakadályozására irányuló intézkedések végrehajtásától függene.²

Ebben az összefüggésben a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) annak meghatározását kéri a Bíróságtól, hogy ezt az áthivatkozást a 2001/29 irányelv³ értelmében vett nyilvánossághoz közvetítésnek kell-e tekinteni, ami – igenlő válasz esetén – lehetővé teszi a VG Bild-Kunst számára, hogy az SPK-t ezen intézkedések végrehajtására kötelezze.

A nagytanácsban eljáró Bíróság úgy ítéli meg, hogy nyilvánossághoz közvetítésnek minősül a szerzői jogi védelem alatt álló, a nyilvánosság számára valamely internetes honlapon a szerzői

¹ Az áthivatkozás (*framing*) technikája abban áll, hogy valamely internetes honlap egyik oldalát több keretre osztják, és azok egyikében kattintható link vagy beágyazott internetes link (*inline linking*) útján egy másik honlapról származó elemet jelenítenek meg, annak érdekében, hogy az előbbi honlap felhasználói elől elrejtse az eredeti környezetet, amelynek az említett elem részét képezi.

² A német jog szerint a közös jogkezelő szervezetek – azon jogok vonatkozásában, amelyek kezelését rájuk bízták – kötelesek észszerű feltételek mellett felhasználási engedélyt adni minden olyan személynek, aki azt kéri. A német ítélkezési gyakorlat szerint azonban a közös jogkezelő szervezetek kivételesen megtagadhatják az engedély megadását, feltéve hogy e megtagadás nem minősül monopolhelyezettel való visszaélésnek, és feltéve, hogy az engedély iránti kérelemmel szemben elsőbbséget élvező jogos érdekekre hivatkozhatnak.

³ Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.; helyesbítések: HL 2008. L 314., 16. o.; HL 2014. L 10., 32. o.) 3. cikkének (1) bekezdése alapján.

jogok jogosultjának engedélyével szabadon hozzáférhetővé tett műveknek valamely harmadik fél internetes oldalába áthivatkozás útján történő beágyazása, ha arra a szerzői jogok jogosultja által az áthivatkozással szemben hozott vagy kezdeményezett védelmi intézkedések megkerülésével kerül sor.

A Bíróság álláspontja

A Bíróság először is rámutat, hogy a művek méretének az áthivatkozás keretében történő megváltoztatása nem játszik szerepet a nyilvánossághoz közvetítés fennállásának megítélésében, amennyiben a művek eredeti elemei érzékelhetők.

Ezt követően a Bíróság egyrészt megjegyzi, hogy az áthivatkozás technikája nyilvánossághoz közvetítésnek minősül, mivel azt eredményezi, hogy a megjelenített elemet a honlap valamennyi lehetséges felhasználója számára hozzáférhetővé teszik. Másrészt emlékeztet arra, hogy mivel az áthivatkozás technikája ugyanazt a technikai módszert alkalmazza, mint amelyet a védelem alatt álló műnek az eredeti internetes honlapon történő nyilvánosságához közvetítésére, azaz az internet nyilvánosságához való közvetítésére már használtak, e közvetítés nem felel meg az új nyilvánosság feltételének, és ennek következtében nem tartozik a 2001/29 irányelv értelmében vett „nyilvánossághoz” közvetítés körébe.

A Bíróság ugyanakkor pontosítja, hogy ez a megfontolás csak abban az esetben alkalmazható, ha az érintett művekhez az eredeti internetes oldalon való hozzáférésre nem vonatkozik semmilyen korlátozó intézkedés. Ebben a helyzetben ugyanis a jogosult kezdettől fogva engedélyezte műveinek az internethasználók összességére részére történő közvetítését.

Ezzel szemben a Bíróság hangsúlyozza, hogy amikor a jogosult a műveinek közzététele kapcsán a kezdetektől korlátozó intézkedéseket hozott vagy kezdeményezett, e jogosult nem tekinthető úgy, mint aki hozzájárult ahhoz, hogy műveit harmadik személyek szabadon nyilvánosságához közvetíthessék. Épp ellenkezőleg, a műveikhez hozzáféréssel rendelkező nyilvánosságot kizárólag egy adott internetes honlap felhasználóira kívánta korlátozni.

Következésképpen a Bíróság kimondja, hogy amennyiben a szerzői jogok jogosultja korlátozó intézkedéseket fogadott el vagy írt elő az áthivatkozással szemben, valamely műnek harmadik fél internetes oldalába az áthivatkozás technikája révén történő beágyazása „e mű új nyilvánosságához közvetítésének” minősül. Következésképpen e nyilvánossághoz közvetítéshez az érintett jogok jogosultjainak engedélye szükséges.

Az ezzel ellentétes megközelítés ugyanis a közvetítési jog kimerülése szabályának kimondását jelentené. Márpedig e szabály megfosztaná a szerzői jogok jogosultját attól a lehetőségtől, hogy méltányos díjazást követeljen művének felhasználásáért. Az ilyen megközelítés tehát sértené azt a megfelelő egyensúlyt, amelyet a digitális környezetben egyfelől a szerzői és szomszédos jogok jogosultjainak szellemi tulajdonjogaik védelméhez fűződő érdeke, másfelől a védett művek felhasználói érdekeinek és alapvető jogainak védelme között fenn kell tartani.

Végül a Bíróság kifejti, hogy a szerzői jogok jogosultja az áthivatkozáshoz való hozzájárulását csak hatáson műszaki intézkedésekkel korlátozhatja. Ilyen intézkedések hiányában ugyanis nehéznek bizonyulhat annak vizsgálata, hogy e jogosult meg kívánta-e tiltani műveinek áthivatkozás útján történő beágyazását.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106